Dıgıl

Fiyatı: 3000 LİRA (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 172
13 Ağustos 1992

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

ZAFER TEMOÇİN'DEN
BÜYÜK TARİHİ RESİMLİ ROMAN

TURGAY TÜYSÜZ'DEN
VAY SEN HA!..

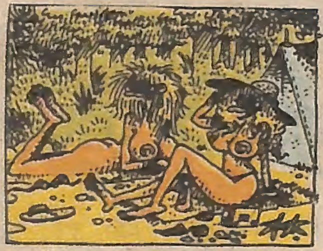

YAVUZ TARAN'DAN
OH

MEHMET COŞKUN'DAN
AŞKIN GÖZÜ KÖRDÜR

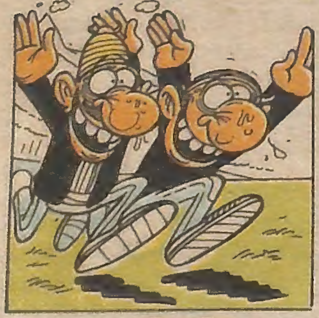

SERVET GÜRBÜZ'DEN
APTAL KORSANLAR

DEVAMI 15. SAYFADA

APTAL KORSANLAR

●SERVET GÜRBÜZ

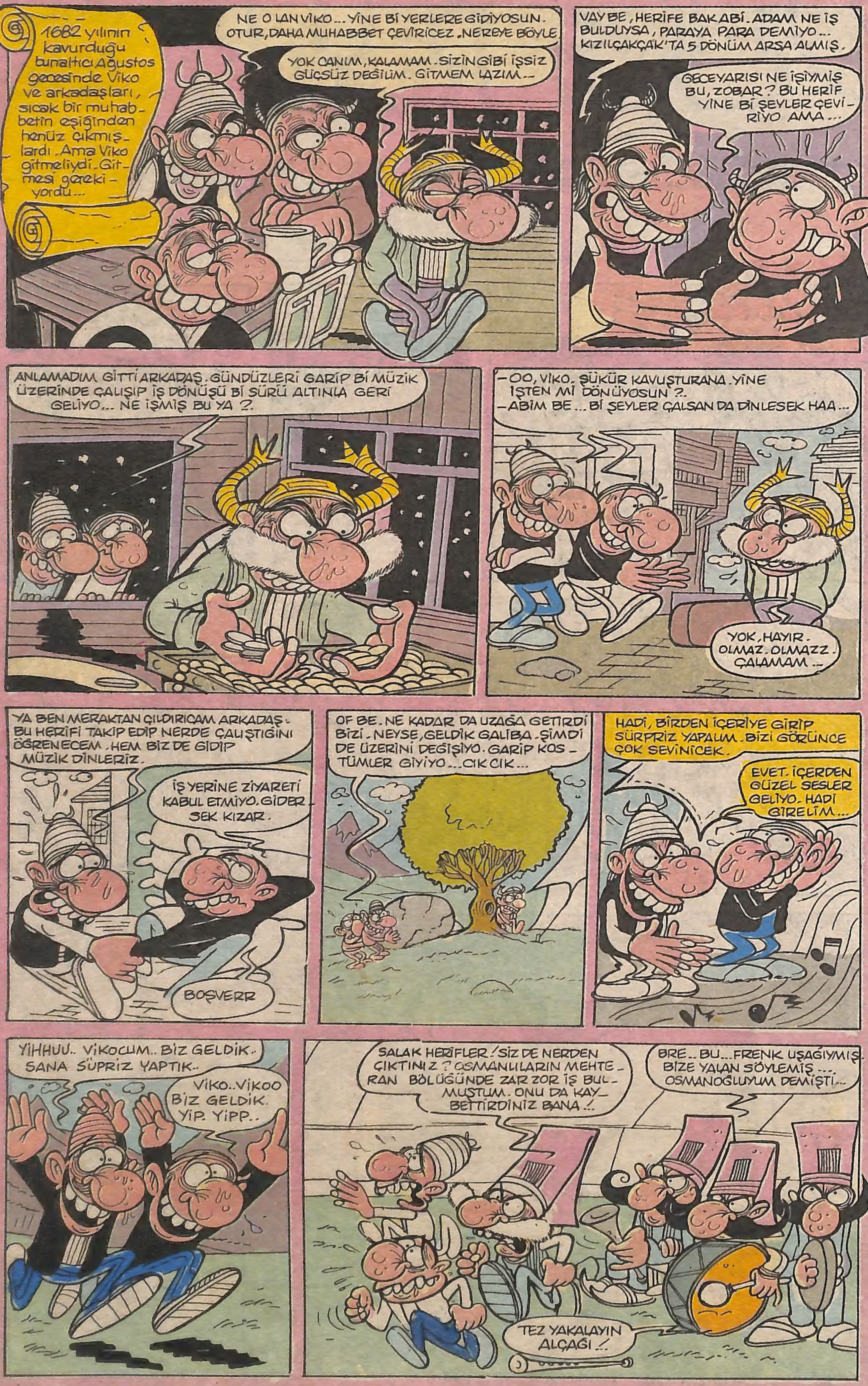

Dıgıl

MEKTUPLAR

DIGIL'CILARA

ÖĞRENCİ yerleştirme sınavları nedeniyle sizleri bir süre mektupsuz bıraktım. Binlerce özür. (Keh, keh)...

Esas mektup;

164. sayıda, Erzurum'dan yazan Nesli'ye yanıt veren, İstanbul'dan Bay **M.E.** umarım bu yazıyı okursunuz.

Kendini bilmez bayanlardan yakınıp, bir "kendini bilirlik" örneği göstermişsiniz. İnsanın mankafalılığını kabul edip "Ben mankafayım" demesi çok güzel. Sizi tebrik ediyorum. (Sakın bana kızmayın. Bunu ben değil, siz kendiniz söylediniz.) Yazdıklarınıza gelince; bütün erkekler sizin gibi düşünmüyor. Siz mankafalar dışında, kafası çalışan, düşünebilen, güzel şeylere değer veren erkekler de var. (Bayan arkadaşların da dikkatine!) Ayrıca her insan, başkalarının hayatına zarar vermedikçe, kendi hareketlerinden ve hayatından sorumludur. Siz ya da sizler, hiç kimseye hiçbir konuda baskı yapamazsınız. Kaldı ki, bir kızın bekareti önce kendisini, sonra sevdiği erkeği ya da kocasını ilgilendirir. Siz kimsenin bekaretinin bekçisi değilsiniz. Birisi, sizin kız arkadaşınıza sevgilinize "bekaret kontrolü" yapsa, hoşunuza gider mi? Gerçi sizin kız arkadaşınız falan da yoktur. Zaten öpüşmek, sevişmek ayıp, günah, cıss değil mi? Milletin namusunun bekçisi kesilirsiniz, bekaret diye atıp tutarsınız, sonra günde binlerce kişinin girip çıktığı genelevlere abone olursunuz. Eh, demek ki mankafa mantığı bu kadarına çalışıyor.

Sayın bay M.E., umarım "ciddi!" yayınlardan başınızı kaldırıp bu yazıyı okursunuz. Ben, sizin "ciddi" yayınlarınızı da biliyorum ama neyse. Arada bir (eğer öyle bir yeteneğiniz varsa) "düşünün." Kendinize, "Ben neyim, amacım ne, ne üretiyorum, ne halt ediyorum?) diye sorun." İş ve okul hayatında kadının yeri "konusundaki incilerinizi yanıtlamayı bayan arkadaşlara bırakıyorum. Her ne kadar yabancısı olduğunuz bir kavram da olsa, "saygılar."

Bayanlar, güzel bayanlar. Sizler herşeyin en iyisine layıksınız. Çok değerlisiniz. Lütfen kendi değerinizi bilin, kendinizi harcamayın. Evet, bekaret sonsuza kadar korunması gereken bir hazine değil. Ama, mart kedilerini kıskandırır bir performansla, kurtulmak gereken bir yük de değil. Herşeyin yozlaştığı bir devirde, sizler hâlâ bazı değerlerin, güzelliklerin var olduğunu hatırlatan eşsiz varlıklarsınız. Bizler, size girişilen her türlü yoz, iğrenç, hayvani harekete karşı savaşmaya hazırız. Yeter ki siz de kendi değerinizi bilin. Hepinize sevgiler.

Lanetli/Ankara

Dıgıl
Yıl: 4 Sayı: 172
13 Ağustos 1992 Perşembe

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. IST*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 44.200 TL.– 6 AYLIK: 88.400 TL. – 12 AYLIK: 176.800 TL.– TEL: 550 25 04 – 6 HAT

RESTORANDA

EDİKA

STRIP TEASE

● ÖZGÜR YİCİ

ÖZET: Bakkal Mehmet efendi, artık annesini de düşünmeye başlamıştır... Babası sadece kendisini değil annesini de yakmıştır... Annesini bile bakkala sokmuştur... Hatta köylülerini bile bakkala sokmuştur... Mehmet efendi annesini misafir ağırlayan, onlara börek, kurabiye yapan biri olarak görmeyi çok istemiştir...

HEY gidi günler hey... Dile kolay... Tam 24 yıl... Bu süreç içinde, bu bakkal neler gördü... Daha da ne kadar bu mesleği yapacağız kimbilir? Bu yaştan sonra, başka bir iş yapsan ne olur? Sonra, ne iş yapacaksın kardeşim? Az kazansan da, çok kazansan da sonuçta kendi dükkânın değil mi? Bakkal Mehmet diyorlar... Artık bakkallığım adımdan daha önce geliyor... Artık iş yok, müşteri yok, para yok... Ama prestij var... Prestij için bu işi devam ettiricez... Bu yaştan sonra "bakkal Mehmet dükkânını kapatmış" dedirtmem... Zarar etsem de devam edicez... Migroslar, marketler yedi bitirdi beni..Onlarla aşık atmak kolay mı? Acaba diyorum bakkallık yapmasaydım, ben de migrosdan mı alışveriş ederdim?... Tabii ki evet... Bin lira o maldan, üç bin lira bu maldan derken millet alacağını indirimli alıyor. Adamlar diş macununu bizden 1200 lira ucuza verirlerse, herkes migrosdan alışveriş eder... Ayda 2 - 2.5 milyon lira ile ailesini geçindiren bir insan için, her alacağı malda üç bin liranın, beş bin liranın mutlaka önemi vardır... İyi ama bizim suçumuz ne? Balkonlardan, evlerin →

penceresindensepetlerini sarkıtıp "bakkaaaallll Bakkaaal..." diyen kadınların sesleri nerde kaldı? Onu geç... Ya adres soran insanlar? Eskiden biri bir adres aradı mı, herkes bizi gösterirdi... Hemen hemen bilmediğimiz adres yoktu... O adresleri tarif ederken, nasıl da payalanırdım... Bakkallık bitti... Bitti ki, hemi de nasıl bitti...Ah baba aaah!... Acaba yaşasaydın, yine de bakkallık yapmamızı ister miydin? Benim ki de laf mı? Bana bugünlerde birşeyler oldu baba... Bir tuhaflaştım, aptallaştım, dalgalandım da duruldum ben... Şu anda bakkaldayım ve yorgunum... Gazoz içiyorum... Evet hâlâ gazoz içiyorum baba...

Sen de yorulunca böyle yapardın... Dükkâna bakıyorum... Veresiye defterine bakıyorum... Ah baba aaah!... Artık para diye birşey kalmadı insanlarda... İnsanlar alacakları malı, gram gram alır oldu... İnsanlar bir ay veresiye alışveriş yapıp, ay sonunda bile aldıklarının parasını ödeyemez oldu... İnsanlar veresiye alışveriş yapmakla kalmadı baba...

Benden ayrıca borç para alır oldu... N'aapsın baba? N'aapsın ha? Tanımadığı bir bakkaldan 5 in lira bile veresiye alabilir mi? Alabilir mi ha, yanıt ver... Şimdi ölüler konuşmaz diyeceksin... Haklısın... Zaten zamanında konuştuğun kadar konuştun... Sen bir tuhaftın be baba... Töbestağfurullah... Aklıma geliyor da... Sen manyaktın galiba baba... Niye mi? İnsanlara veresiye mal satma alışkanlığı da bana senden kaldı... Sen hep "önemli olan veresiye vermek değil evlat, önemli olan müşterinin seni sevmesi, kalıcı olması...

Malı alsın da, ziyanı yok, isterse bir yıl sonra versin" derdin... Sen deliydin be baba... Kuran çarpsın deliydin... Bakkallık senin ruhuna işlemişti baba... Bakkalların kralıydın sen babaaa... Aslan babam...

(Devamı haftaya)

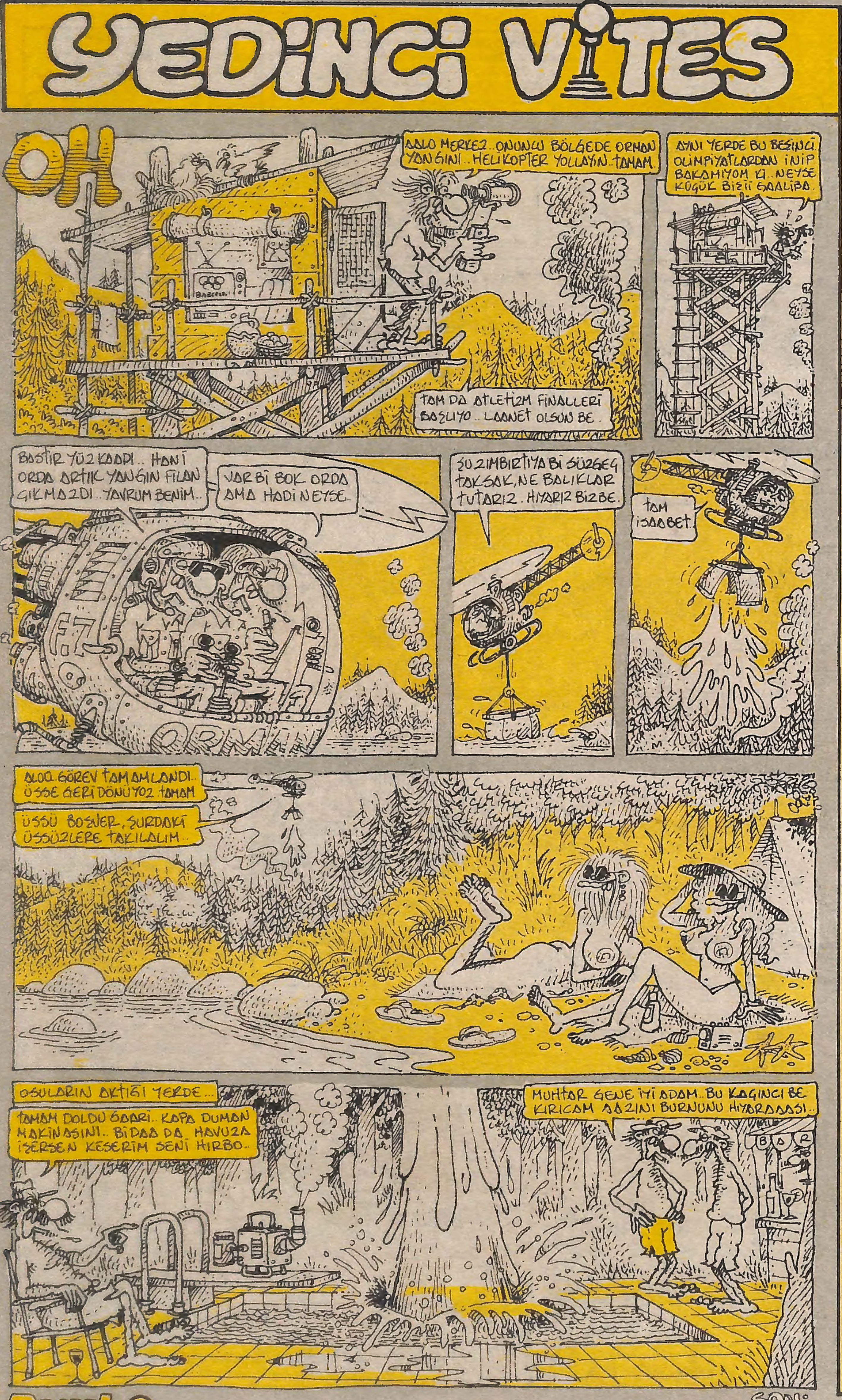

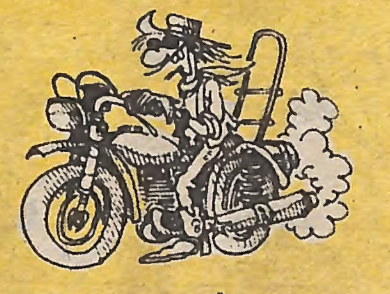

TAM GAZ GİDERKEN

- Bi mola alsam, yatırsam masa başında soru işareti olan omurgamı sıcak kuma. Sağlı, sollu kürek çeksem... Çadırımda akrep, saçımda yelkovan gökyüzünü ezberlesem geceleri. Kumdan ayaam yansa, yoğurdu üfleyerekten yesem... Dalsam dibe deniz hıyarına "hıyar" diye baarsam, on yüz bin baloncuk çıksa aaazımdan. Domatezi denize daldırıp tuzlasam. Tekila içsem illa geceleri. Yol gözümde büyüse, tırssam geri dönmeye bi gün daa kalsam ekvatora az daha yakın... Orman yangınlarını, olimpiyatın bittiğini hiç duymasam. Radyo - TV takılmadan geçse bi on gün... Kertenkele seyretsem, cırcır böceği korosuyla santana çalsam içimden, bi kaç güzel taş toplasam küre akvaryumuma... Saatim dursa bi kenarda, kalemlerim yanında... Az sigara bol kavun, şeftali, peynir. Koşsam serinlikte, yüzsem derin bi koordinatta. Duş muş yapmasam iki üç gün, kömür gibi uyusam öğlenlere kadar. Görsem güzel gözleri, güzelleri, koklasam yosunlu taşları, yalasam dondurmalar... Hıtır hıtır derime giysem yeni yıkalı kot, tişort. Reinkarnasyona uğrasam gelsem.

YERİM BU LAFLARI

- Dokunma bana... O kıza nasıl baktını gördüm...
- İçime çekmiyorum... Vallaaa...
- Sürümden kazanıyoruz...
- En büyük..........
- Kız sana acaaip baktı haa...

GENÇTİR YAPAR

- Ev yattıktan soora balkonda sigara da içer, rontgene de takılır, volkmen de dinler...
- O gece canı yemek çekmez çekmez.
- Doğum gününde kitap verirsen kafana atabilir...
- Prezer takmayı sevmez sevmez...

DELİSİN

- Resimli öykünün hemen sonuna bi göz atıyosan...
- Boş kenefte ayna da kendini keser, saçlarına takılırken biri gelince dumura uğruyosan.
- Etekle ayak ayak üstüne atıp, üstteki bacaan alt baldırında japon bayraa ile kırmızı benek arası bi kızarıklığa neden oluyosan.
- Hiç tramplenden şööle ya da bööle atlamaya gö(z)ün yemediyse...
- Onun bunun posta kutusunu didikliyosan...
- Sevişirken partnerinin her istediğini yapıyosan...
- Sevgilinin kılığına hiç mi hiç karışmıyosan...
- Fermuarın iki tarafı gibi hep aynı tarafta, sarmaş dolaş yürümelerin ilk yüz metresinde sıkıntı basmıyosa...
- Kızsan ve hiç jartiyer takıntın yoksa...

NASIL SÖYLERİM NASIL?...

● SEFER SELVİ

BİR SEVGİ İSTİYORUM!

● EMRE ÖZBAY

BÜYÜK TARİHİ RESİMLİ ROMAN:

Abdülhamit'in Yeğenleri

ZAFER TEMOÇİN

ÖZET: V. Murat, kızları Hatice ve Fehime Sultan'ı evlendirilmeleri için Padişah II. Abdülhamit'in Yıldız'daki sarayına yollar. Aradan aylar geçer, kızlara uygun birer eş bulunamaz.

BÜYÜK TARİHİ RESİMLİ ROMAN:

Abdülhamit'in Yeğenleri

●ZAFER TEMOÇİN

Sürecek

MEHMET COŞKUN

AŞKIN GÖZÜ KÖRDÜR

Beyefendi meşguller...

MURAT ALPAY

Her gece BARDA

(TAMAMI ESPRİ, TAMAMI BURDA)

BEYOĞLU'NUN BARLARINI DOLAŞIYORUM

MERHABA sevgili okur... Diyelim ki aylardan ağustos olsun... Hava da 30° olsun... Ayın da 6'sı olsun... Saat akşam 7 olsun... Elimde sigaram, yanımda çayım olsun... Daha henüz 6 bardak çay içmiş olayım... Tüpgaz hiç sönmesin, çayın sıcaklığından ödün vermeyeyim... İçtikçe içeyim, bittikçe demleyeyim...

Diyelim ki, yazımı yazarken biri türkü söylesin... Söyleyenin adı Ferhat Tuna olsun. Kasetinin adı da "Ah İstanbul" olsun... "Sürgünüyüm ben yılların, yaşamadım ki... Sevdalandım bir güzele, bakamadım ki" desin... Diyelim ki bir kadının olsun, adı da Ceren olsun, Türkün olsun, Çiğdem olsun, ne bileyim Duygu olsun... Ama bir adı olsun...

Ve diyelim ki Beyoğlu'nda ilginç bir insan olsun... Adı da Hüseyin Avni Dede olsun... Saygılı olsun, kişilikli olsun, paylaşsın, şiir yazsın ve içsin... Gece 2'de, Beyoğlu'nun caddelerinde içsin... Dede içsin, herkes baksın... Dede herkese bakmasın... Şişenin bitip bitmediğine baksın... Çünkü en büyük hüzün o şişenin dibinde saklıdır... Dede'yi göremedim epeydir... Beyazıt'ta çınaraltında antika eşya, para, kitap satardı... Üç-beş kuruş da para kazanırdı. Ama öğrendiğimize göre, Hüseyin Avni Dede'ye bu mutluluğu çok görmüşler, başına çorap örmüşler ve saç sakal kanununun 178. maddesinin d fıkrasına muhalefetten Beyazıt dışına sürmüşler... Dede'nin ufacık mutluluğu bazılarına batmış... Dede'yi göremedik, son durumu bilmiyoruz. Kim yapmış, öğrenemedik... Şimdi madem bilmiyorsun niye yazıyorsun demeyin... Bu olaydan hiç bahsetmesek, "yahu başımıza gelenleri duymadın mı?" diyecek... Belki Dede'yi görüp, konuşabilseydim, anlatacağı çok ilginç şeyler olabilirdi. Ama illaki ila bir şeyler yazmak istedim. Belki de yazının girişi muhabbeti bu noktaya getirdi. Neyse... Beyoğlu Cumhuriyeti'nin en ilginç kişilerinden Hüseyin Avni'yi ilerki haftalarda daha geniş bir platformda tanıyacağız... Şimdilik Dede'nin "keman çalan ölüler" adlı kitabından, "giyotinsiz karanfillere ağıt" şiirinin ancak bir bölümünü sunuyoruz:

"Kendimden biliyorum
siz de alışırsınız zamanla
alıştım karlı gecelerin yağlı karanlığına
sattım kırmızı kazağımı ve akik yüzüğümü
kırmızı kazağa elli beş lira verdiler
akik yüzüğe yüzotuzbeş
cebimdeki yirmi birlirayla ikiyüz on etti
alıştım yağlı karanlığına karlı gecelerin
giyotinsiz karanfillere ağıt tuttum
önce aklımdaydı suyu ekmeği umudu
sonra unuttum"

***

Ağustos ayıydı. Ferhat Tunç'du, Ceren'di, Türkân'dı, Hüseyin Avni Dede'ydi derken, gelelim barlara... Sizi hiç bar kültüründen yoksun bırakır mıyım, sevgili okurlar? Biliyorsunuz Ortaköy barlarına geçen hafta bir nokta koymuştuk. Yine geldik Beyoğlu'na. Daha evvel bize ilginç gelen barları orada bir kontrol edeceğimizi ve gerekirse yine yazacağımızı söylemiştik. Çiçek Bar'ın kapısında durduk... Saat 11... Biliyorum millet dağıldı. Olsun, girdim içeri... Bir rakı, bir kavun söylüyorum... Bir de türkü söylüyorum. Sarhoşluk testi uygulanıyor. Henüz ayık olduğum için türkü kabul edilmiyor. Etrafı kesiyorum... Herkes içiyor... Ünlü sanatçılardan kimseyi göremiyorum. Hâlâ ayığım... Rakıdan bir yudum alıyorum. ünlü sanatçıları görüyorum. İşte Ercan Yazgan, işte Nur Sürer... Gül Erda, Yaman Okay... Bir yudum daha alıyorum.. Alsan ne olur? Millet zamanında gelmiş, içmiş içkisini... Kendimi çömez sarhoş gibi hissettim. Rakıya 15, kavuna 13, bahşişe 5 bin lira verdim. Ordan Kemancı'ya gittim. Yanan köprümüzün ünlü kemancısı bu... Taksim'den Sıraselviler'e doğru 250 metre yürü, solda girişte... İçersi dolu... Müzikten kimin ne dediği anlaşılmıyor. Tam müzik bitince garsonu çağırıyorum. O gelene kadar tekrar müzik başlıyor, derdimi anlatamıyorum. Müziğin bitmesini bekliyorum. Oooh müzik bitiyor. On saniyem var. "Bir duble rakı" diye bağırıyorum. Müzik başlıyor. Eski köprü havasını getirmeye çalışmışlar... Köprünün midyecisi de burada... Köprüye gelen müdavimlerin çoğu burda... Rakı 10 bin, bira 3 bin lira...

Ordan Sinematek Bar'a gidiyorum. Bir rakı istiyorum... İstiyorum da, barmenin oynamasının bitmesini bekliyorum. Nihayet beni görüyor. Çok şükür... Rakıyı getiriyor, 15 bin kaat da oraya... Aybaşı daha, koymaz (klasik espri, bir daha yapma)... Barmen sürekli oynuyor... Bir limonlu soda istiyorum, siparişi alana kadar 5 dakika oynadı... İki dakikalık sodayı oynaya oynaya 22 dakikada hazırladı.

10 bin kaat da sodaya aküz ettik... Paranın üstü 15 dakikada geldi. Dedim ya, adam oynuyor. Kafaya koymuş, bir defa... Dalmışım, içiyorum. Bir duble rakı daha isteyecek oldum, barmen yok. Biraz bekledim, çıktım. Hayal kahvesine girdim, bir rakı söyledim. Millet coşmuş oynuyor, ortadaki uzun saçlı, şortlu yabancı gelmiyor... Anaaa... Lan bu bizim Sinematek'teki barmen... İşi, gücü bırakmış oynamaya gelmiş. Millet de orda içki bekliyor... Gözün kör olmasın barmen...

O gece 4'te yattım, sabah da kalkamadım. Uyandığımda barı yeni açıyorlardı. Öyle içmişim ki, burada sızmışım da, kimsenin haberi olmamış. Bunlar daha iyi günlerimiz dostlar... Sizi bilmem, ama ben haftaya yine içicem... Hoşçakalın.

MURTAZA GÜRKAN

VAY SEN HA!..

● TURGAY TÜYSÜZ

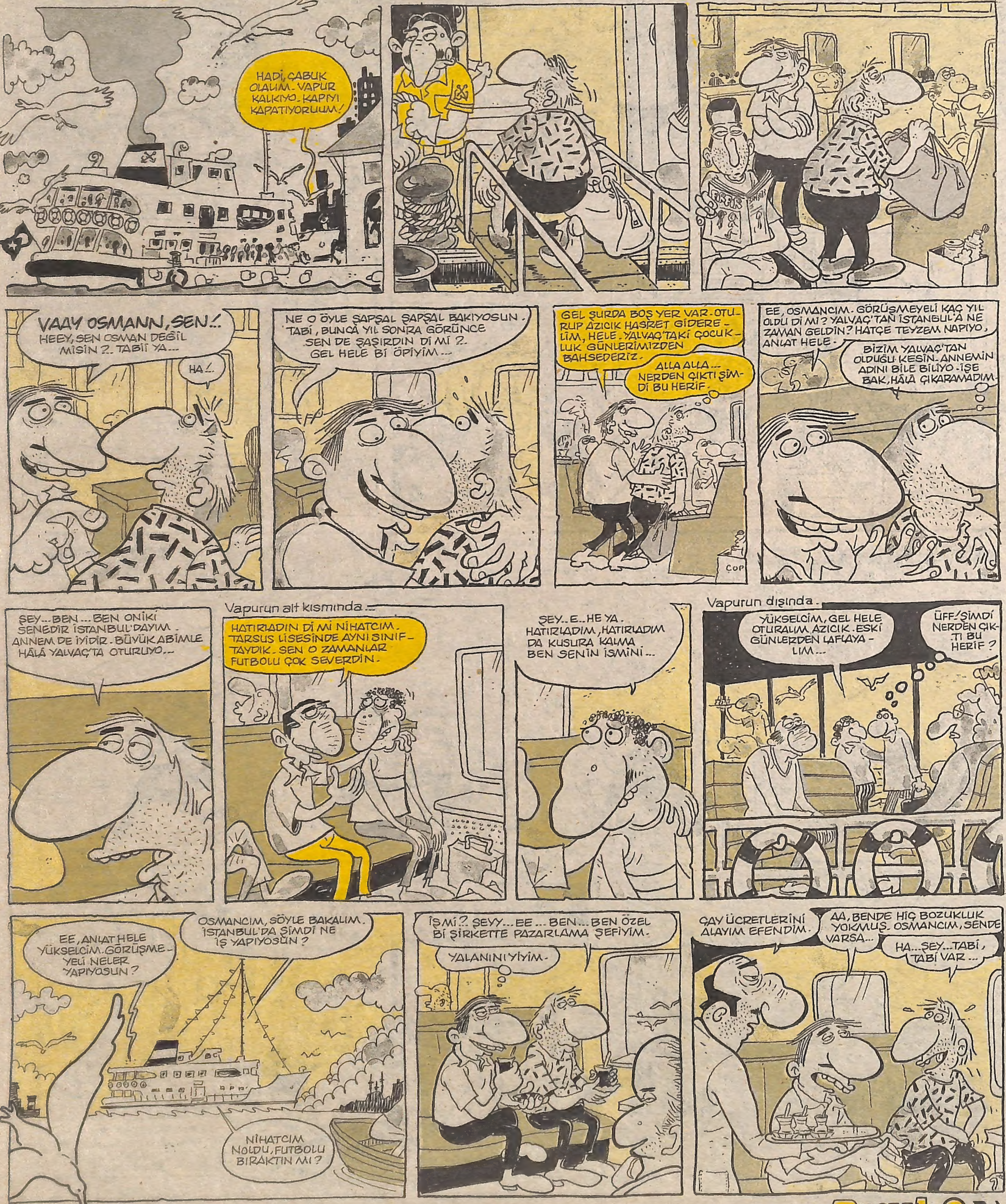

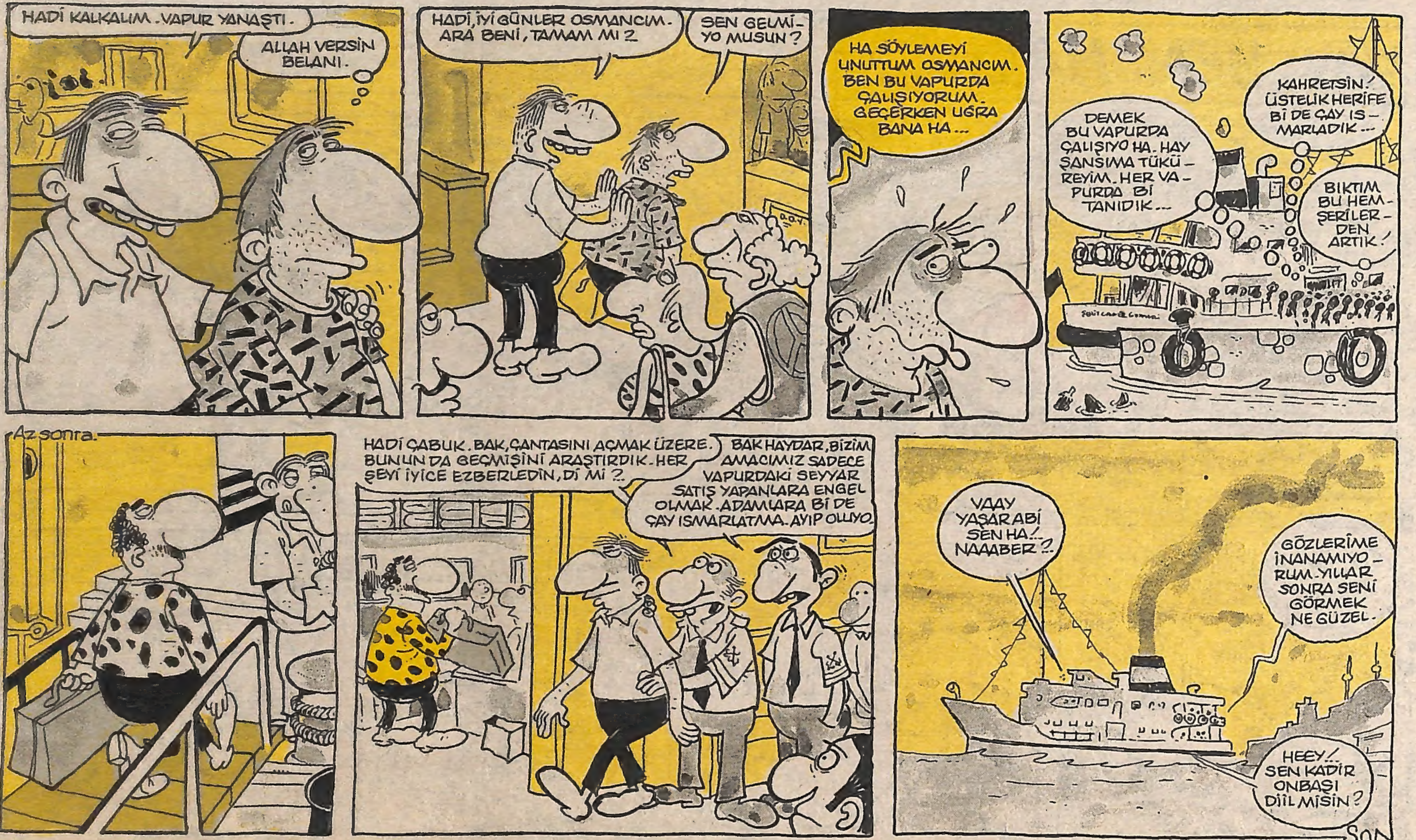

1992 RUH GÜZELİ

● CENK ERDEM

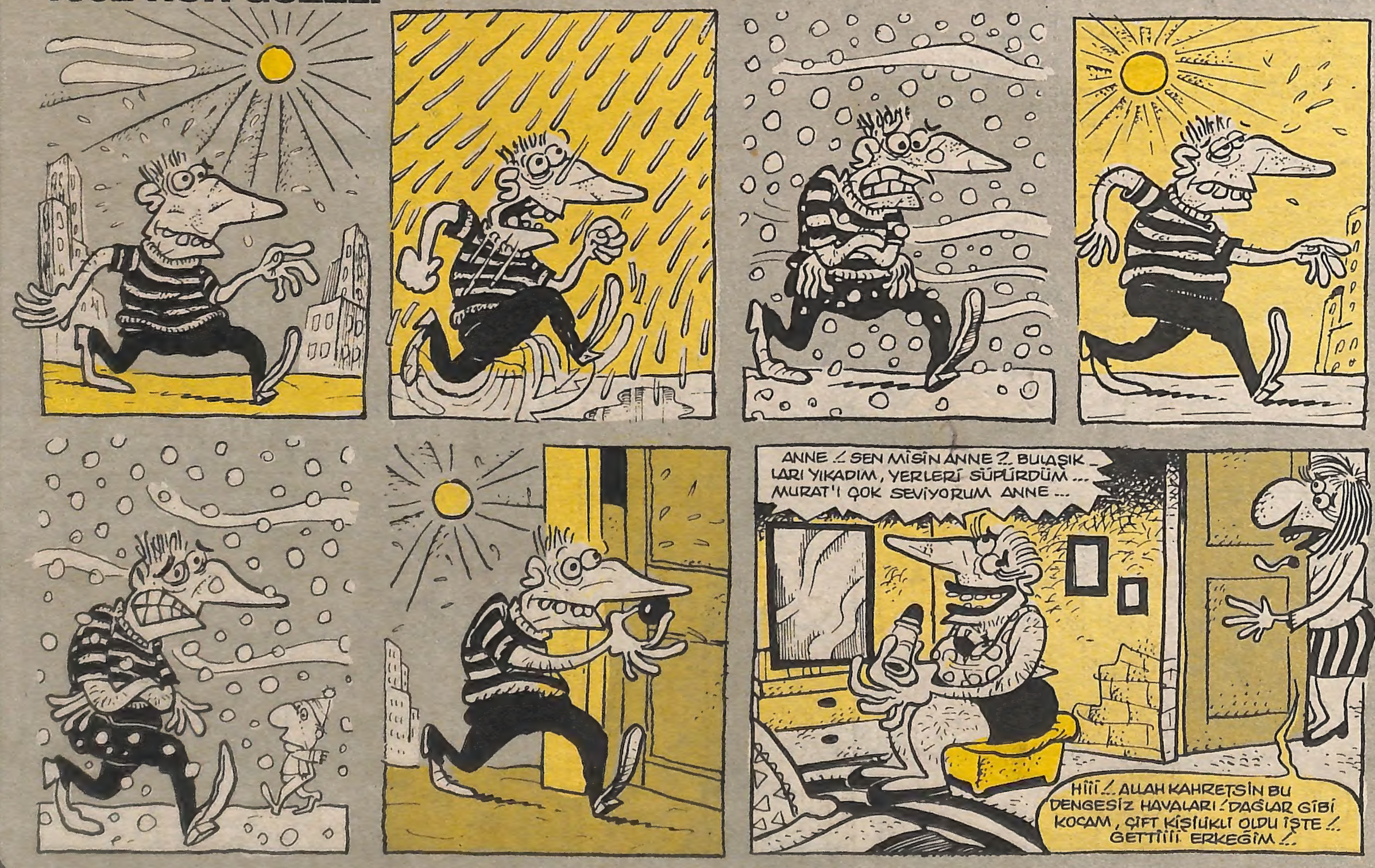

1.SAYFADAN DEVAM

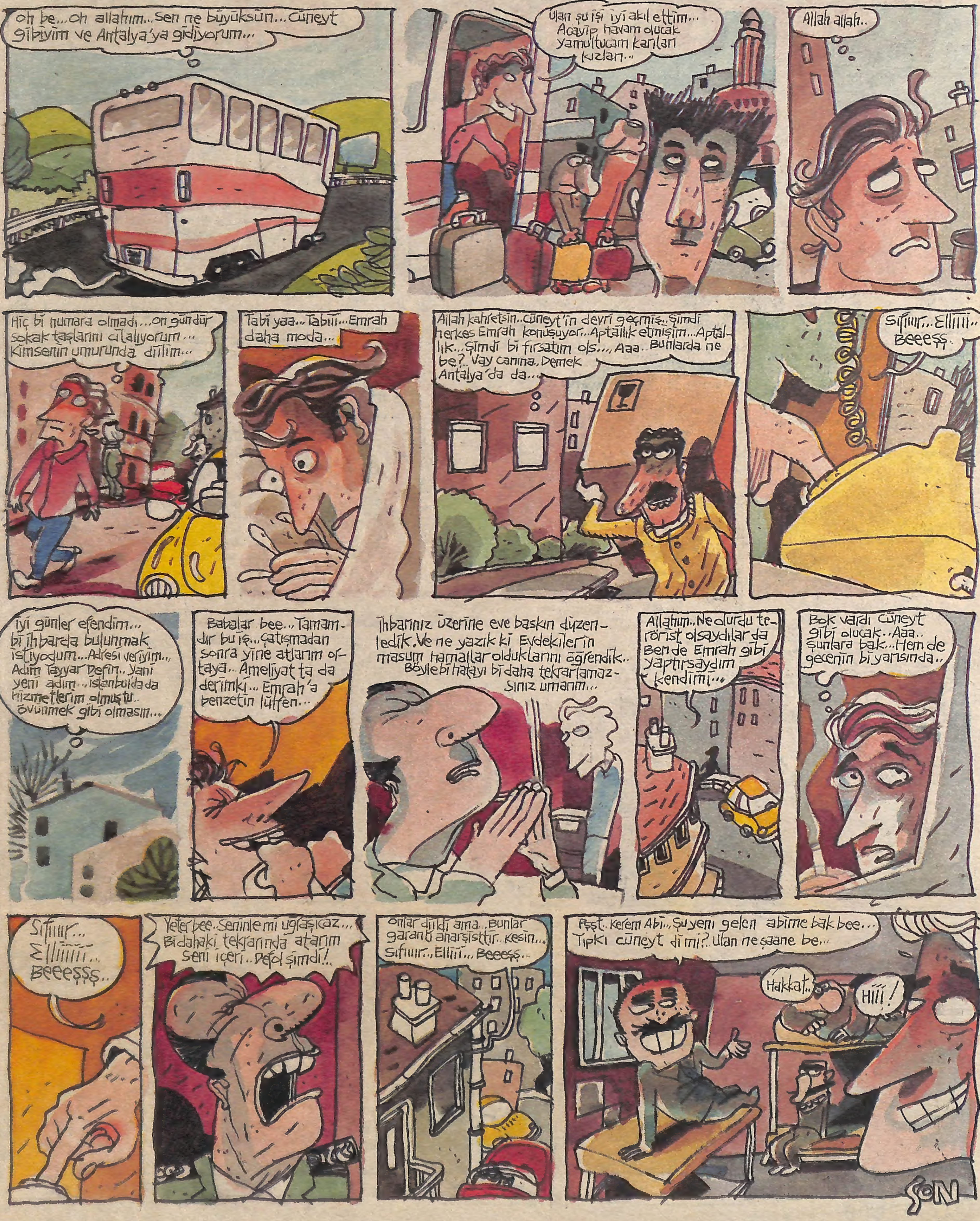

KAYBOLAN YILLAR..
KUTLUKHAN PERKER
Zonguldak Ereğlisi. Bir maden ocağı...
ŞURAYA BAK YAA. TAM 6 AY OLDU... TAM ALTI AYDIR BU BOKTAN YERDEYİZ.
BIKTIM ARTIK YAA. HERKES BİZLE ALAY EDİYO ERSİN ABİ YA. BİR PLAN YAPSAK DİYORUM ARTIK YA.
DUR BE OOLUM. DÜŞÜNÜYOZ HERALDE Bİ PLANIMIZ VAR TABİİ...
HIH! DÜŞÜN DÜŞÜN BOKTUR İŞİN.
NE? NE DİYON LAN SEN LAVUK. EĞER BU 11 KİŞİ BUGÜN BURDA MAHSUR KALMIŞSA, BU SENİN APTAL BEYNİNİN Bİ ÜRÜNÜDÜR.
ABİ, SİNİRLENME.
IY!
SALAK HERİF! NEYSE ARKADAŞLAR. NETİCEDE BU BİR SİNİR HARBİDİR. HEPİMİZ SAKİN OLMALIYIZ. ÜZERİMİZDEKİ ALAYCI GÖZLERE ALDIRMAMALIYIZ. BUGÜN YEVMİYELERİMİZİ ALINCA PLANIMIZI UYGULAYACAĞIZ...
HOME SWEET HOME.
YEVMİYE DAĞITIM..
AL BAKALIM. BU SENİN HAKKIN. SIRADAKİ.
MONEY TALKS
OO... SANTRAFOR. AL BAKALIM YEVMİYENİ. ARTIK GİDİYOSUNUZ HA!. HİHİHİ...
LAVUK!
ULAN, ELALEMİN HANZOLARINA MADARA OLDUK YA... BEN ONA YANIYORUM, ANASINI SATIİM.
SİTTİRET YAA. TAKMA!
HİHİ Hİ...
HAK TUR
OH YAA.. SONUNDA KURTULUYORUZ, ANASINI SATIİM.
İSTANBUL'A GİDEN İLK OTOBÜSE ONBİR BİLET İSTİYORUM.
CAM KENARI MI?
HEEYT! İSTANBUL BEKLE. BİZ GELİYOZ!.
İstanbul'da.
TAKSİ! ŞAMPİYONSPOR KLÜBÜNE ÇEK!.
Yarım saat sonra Şampiyonspor klüp binasında...
EVET SEVGİLİ İZLEYİCİLER. ALTI AY ÖNCE İNÖNÜ STADININ ÇIKIŞ TÜNELİNDE KAYBOLAN FUTBOLCULAR...
...BUGÜN GERİ DÖNDÜLER. KLÜP, FUTBOLCULARLA YENİDEN SÖZLEŞME İMZALADI.
SON